

give selskaberne mulighed for at udnytte deres ekspertise i investeringsforvaltning (porteføljepleje) og dermed opnå stordriftsfordele.

Et investeringsforvaltningsselskab kan ifølge forslaget få tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje efter instruks fra investorerne, foretage opbevaring og forvaltning af andele udstedt af institutter for kollektiv investering (UCITS) samt andele udstedt af andre kollektive investeringsforetagender (non-UCITS) og investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 5, og afsnit B, nr. 5 og 6. De nævnte aktiviteter er investeringservice, der er omfattet af Investerings servicedirektivet.

Ved skønsmæssig porteføljepleje forstås også administration af pensionskassers porteføljer, hvilket fremgår eksplicit af UCITS-direktivet.

Ifølge forslaget kan et investeringsforvaltningsselskab få tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning med de instrumenter, der er omfattet af forslagets bilag 5, nr. 1-9, hvilket stort set svarer til afsnit B i bilaget til Investerings servicedirektivet, jf. bemærkningerne til § 9. Der er med begrænsningen til bilag 5, nr. 1-9, ikke tilsigtet at gøre udtømmende op med de instrumenter, som investeringsforvaltningsselskaber kan udføre tjenesteydelser med. Det følger af, at investeringsforvaltningsselskaberne er omfattet af forslagets §§ 16 og 17, hvorefter Finanstilsynet kan tillade eller fastsætte regler om, hvilke andre instrumenter og kontrakter end de nævnte, som investeringsforvaltningsselskaber kan udføre tjenesteydelser med.

Et investeringsforvaltningsselskab kan endvidere få tilladelse til opbevaring og forvaltning af andele udstedt af institutter for kollektiv investering (UCITS) samt andele udstedt af andre kollektive investeringsforetagender (non-UCITS), jf. bilag 4, afsnit A, nr. 5, jf. bilag 5, nr. 4. Med bestemmelsen får investeringsforvaltningsselskaberne mulighed for at opbevare og forvalte andele udstedt af de investeringsforeninger og specialforeninger, som selskabet administrerer, samt andele udstedt af andre kollektive investeringsforetagender, herunder blandt andet udenlandske fonde og investeringsinstitutter for kunder. Endelig følger det af den foreslåede bestemmelse, at tilladelse til opbevaring og forvaltning og investeringsrådgivning alene kan gives i tilknytning til en tilladelse til at udøve skønsmæssig porteføljepleje. Et investeringsforvaltningsselskab kan således ikke, udover sin tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, meddeles tilladelse til opbevaring og forvaltning alene, hvis tilladelsen ikke tillige omfatter tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje.

Af tilladelsen, som meddeles af Finanstilsynet, skal det fremgå, hvilke aktiviteter investeringsforvaltningsselskabet har tilladelse til at udføre.

I stk. 3 er det foreslået, at kun investeringsforvaltningsselskaber kan administrere investeringsforeninger og specialforeninger.

Eneretten efter stk. 3 vedrører alene det, som investeringsforvaltningsselskaber kan få tilladelse til efter stk. 1, det vil sige de i bilag 6 nævnte aktiviteter (investeringsforvaltningsvirksomhed). Der er således tale om en eneret til at administrere investeringsforeninger og specialforeninger, der er godkendt efter lov om investeringsforeninger og specialforeninger.

Området for eneretten er således mindre omfattende end det, som investeringsforvaltningsselskaber kan få tilladelse til, idet investeringsforvaltningsselskaber ikke har eneret til de aktiviteter, som de kan få tilladelse til i henhold til stk. 2.

Yder en virksomhed f.eks. alene investeringsrådgivning vedrørende andele udstedt af institutter for kollektiv investering, jf. bilag 4, afsnit B, nr. 5, jf. bilag 5, nr. 4, krænker dette ikke eneretten efter stk. 3.

Selvom investeringsforvaltningsselskaber har eneret til at administrere investeringsforeninger og specialforeninger, er der i forslagets § 101 åbnet mulighed for, at investeringsforvaltningsselskaber kan delegerer visse opgaver, som det som led i administrationen af investeringsforeninger og specialforeninger påhviler investeringsforvaltningsselskabet af udføre, til tredjemand. Eneretten indskrænker ikke denne delegationsmulighed. Et investeringsforvaltningsselskab kan således delegerer opgaver, som er omfattet af eneretten, altså definitionen af »administration«, til tredjemand, blot der ikke er tale om kerneopgaver, jf. forslagets § 101, stk. 2.

Stk. 4 stiller højere krav til investeringsforvaltningsselskabernes aktiekapital (startkapital) end fastsat i EF-direktiverne på området.

Efter bestemmelsen er det en forudsætning for at få tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, at selskabet har en aktiekapital (startkapital), der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 0,3 million euro. En forudsætning for, at et investeringsforvaltningsselskab kan få tilladelse til at blive medlem af en fondsbørs eller at opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 4 nævnte instrumenter, herunder at blive medlem af en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, er, at selskabet har en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 1 millioner euro.

Det fremgår af UCITS-direktivet, at investeringsforvaltningsselskaber skal have en startkapital på